



Digter og lærerinde Sophie Holst (1829-87)

Sophie Holst står der på en af gravstenene på biskop Daugaards familiegrav. Hun hører dog ikke til familien.

Blev født i Nørbæk præstegård i Viborg Stift 22.4.1829. Hun skrev gennem sit liv flere romaner og eventyr; men idet hun var en meget privat person, kom de ikke meget frem i rampelyset.

Hendes far døde i Sophies tidlige barndom, og moderen, som var fra Ribe, flyttede hertil sammen med sine børn, idet hun ejede et hus i Grønnegade. (I dag nummer 7).



Sophie blev dog til sit 14. år i præstegården i Vorning hos en fætter til

digterpræsten Steen Steensen Blicher, for af præsteparret at blive uddannet. Her havde hun nemlig opholdt sig under faderens hårde og langvarige sygdom.

Sophie var et usædvanlig godt begavet barn.

Som 11-årig kunne hun oversætte fransk fra bladet, og hun blev gennem læsning af engelske og tyske romaner dygtig til disse sprog. Hun var tillige et meget romantisk og fantasifuldt barn, som skrev og digtede helt fra barndommen. Da hun som 14-årig kom til Ribe og blev konfirmeret i Domkirken, blev hun sat i Frk. Laura Petersens ansete pigeskole.

Frk. Petersen udtalte engang om hendes fantasi: "Jeg troede virkelig aldrig, Sophie kunne interessere sig for en hat, når den ikke sad på hovedet af en gammel helt."

Det mest nedsættende Sophie kunne sige om en legekammerat var: "Hun har ingen fantasi".

Som 17-årig mødte hun sin livslange veninde Christine Daugaard, datter af biskop Daugaard, der 1847 var blevet biskop over Ribe Stift og var flyttet ind på Taarnborg i Puggårdsgade.

Efter endnu et år hos familien Blicher i Vorning Præstegaard, kom Sophie i 1850 i huset hos pastor Friis i Brøns og flyttede senere med familien fra Brøns til Vilslev for at være lærerinde for børnene.

Hendes mor var da flyttet med resten af børnene til København.

En tragedie

Alle ferier blev brugt sammen med bispfamilien på Taarnborg, når hun ikke var i København. Her mødte hun bispens ældste søn, Hans Daugaard, som havde studeret naturvidenskab og teologi ved universitetet, men nu var kommet hjem, fordi han var blevet angrebet af tuberkulose, en sygdom hans søster Christine mente, han havde pådraget sig under den 1. Slesvigske Krig 1848-1851.

Hans skriver i et brev: "Sophie Holst er her disse dage og lystiggør huset". De to blev forelskede, men først da det så ud til at være en permanent bedring i sygdommen blev de forlovede i foråret 1855. Lykken varede dog kun til 7. december 1856. Her modtog Sophie et frygteligt brev fra sin kommende svigerfar:

"Vor kjære Hans er i Eftermiddag lidt før 4 slumret ind i sin Moders Arme

.....*Vi ere meget nedstemte, men midt i vor dybe Sorg ere vi dog glade, at han er udløst af sin lange Svaghed og efterlader os saa smuk en Erindring ...Gud styrke dig og os alle til at bære denne store Sorg! Du er ved ham bleven knyttet til os som en Datter og Søster og dette Baand skal ikke løses!*"

Sophie giftede sig aldrig, men flyttede ind på Taarnborg. Efter biskoppens død i 1867 flyttede hun og Christine sammen med enkebispinden til København.



Digterinden

Sophie skrev under pseudonymet "Noli me tangere" og sendte på opfordring fra Daugaards sine eventyr til B.S. Ingemann, der roste dem meget, også over for H.C. Andersen. Efter Sophies død i 1887 udgav Christine Sophies fortælling *Stefanie* og en novellesamling.

("Noli me tangere" er latin for "Rør mig ikke", der iflg. Johannes Evangeliet er Jesu til ord til Maria Magdalene, da hun mødte ham efter opstandelsen.)

Sophie døde i 1887 knap 58 år gammel og ligger begravet på Ribe Gl. Kirkegård sammen med bispefamilien, som hun var blevet en del af.

Christine Margaretha Daugård

Christine Daugaard (1831- 1917) var datter af biskop Jacob Daugaard (1796-1867).



Hun kom til Ribe i 1845, da faderen blev udnævnt til stiftsprovst i Ribe. I 1850 blev han udnævnt til biskop over Ribe Stift, og hun flyttede med familien ind i Taarnborg. Hun var ud af en begavet og litterært skolet slægt. Allerede som 25-årig udgav hun sin første digtsamling. Hun havde flere af landets store digtere som sine forbilleder, herunder Kingo, Brorson, Oehlenschläger og Blicher. Hun skrev ofte under pseudonymet "Erica"

I slutningen af 1840'erne mødte hun Sophie Holst i hendes moders hjem i Grønnegade. Det blev til et livslangt venskab, hvor de inspirerede og støttede hinanden. Efter Sophies forholdsvis tidlige død udgav hun Sophies efterladte roman "Stephanie". Udgivelsen indledes med en ikke mindre end 60 sider lang levnedsskildring af Sophie forfattet af veninden.



På Ribe Kunstmuseum findes dette maleri af Christine Daugaard

Christine boede det meste af sit liv i København, men flyttede til sidst tilbage til Ribe, hvor hun boede i Grønnegade 23.

Hun døde i 1917 i en alder af 86 år. Hun forblev ugift gennem hele Livet. Sit righoldige bibliotek testamentere-

Fortællingen er fortalt i et samarbejde mellem Torben Bramming og Kirkegårdes Fortællegruppe.

● Her findes graven

de hun til Ribe Stiftsbibliotek, som befinder sig på Ribe Katedralskole.

Taarnborg



Taarnborg i Puggårdsgade 3 er en af landets bedst bevarede renæssancebygninger. Byherregården nævnes allerede i 1440, hvor den var i kirkens eje. Efter Reformationen kom den i adelsfamilien Munks eje. Den nuværende bygning er opført 1570-80.

Fra 1742 til 1867 var den bispegård for ribebisperne, begyndende med H. A. Brorson og sluttende med Jacob Daugaard, hvor den blev mageskiftet med den nuværende bispegård i Korsbrødregade.

Derefter har huset haft mange forskellige funktioner. Fra 1907-68 var det således Ribes posthus.

I dag ejes bygningen af fonden Realdanias ejendomsselskab, Realdania By & BYG og beboes af præsteparret Bente og Torben Bramming, der gennem Taarnborgfonden også driver et Brorsoncenter i bygningen.

